

saa overordentlig store Fremskridt; men saa er det ganske urimeligt ikke at stemme for denne Finanslov, som i den Grad hjemler Foranstaltninger til Fordel for de Samfundsklasser, hvis Interesser de særlig sige, at de varetage.

Naar det ærede Medlem udtaler, at de militære Udgifter indtage en stadig større Del af de samlede Udgifter paa Finansloven, saa er jo heller ikke dette rigtigt. Tværtimod indtage de militære Udgifter en stadig mindre Del af de samlede Udgifter i Loven. Det er derfor en daarlig Motivering for den Afstemning, det ærede Medlem vil foretage.

Det ærede Medlem ankede mod denne Finanslov, at der var saa store Toldindtægter. Ja, der er jo ikke andet Middel derimod, end at vi faa en ny Toldlov, og naar det ærede Medlem er saa ked af, at Toldindtægterne ere saa store, burde han og hans Parti hjælpe os i Arbejdet for at skaffe en ny Toldlov, men det have de ikke gjort hidtil. Det forekommer mig tværtimod, at de have gjort os det saa vanskeligt som muligt. De Toldindtægter, som ville komme efter den ny Toldlov, ville ikke alene blive færre, men ville ogsaa i langt højere Grad end hidtil komme fra de mere velhavende Forbrugere.

Saa talte det ærede Medlem mod den ærede Ordfører i Spørgsmaalet om Forholdet mellem Statens og Kommunens Delagtighed i Udgifterne, og det vilde jeg gerne anholde det ærede Medlem et Øjeblik paa. Det ærede Medlem holdt i høj Grad paa, at det skulde være Staten, der betalte, ikke Kommunerne; det var naturligt, sagde han, at det blev Staten, der betalte. Det kan jeg slet ikke forstaa fra hans Standpunkt. Det ærede Medlem er jo en begejstret og ivrig, jeg kan sige fanatisk, Tilhænger af den direkte Beskatning og lige saa ivrig Modstander af den indirekte Beskatning. Naar han tager Pengene fra Statskassen, tager han jo af den indirekte Beskatning, men naar han lægger det over paa Kommunerne, er det de velhavende, der komme til at betale. Det maatte netop være noget for det ærede Medlem at tage Pengene til de sociale Foranstaltninger fra Kommunerne, thi saa er det jo i ganske overordentlig Grad de velhavende, der komme til at betale, medens det nu en Gang er saaledes, at Hovedindtægten for Statskassen er de indirekte Skatter og vil vedblive at være det i denne Stat, som det jo er det i samtlige europæiske Stater. Og deraf vil Følgen blive, at naar det ærede Medlem ikke vil

lægge noget som helst af Udgifterne paa Kommunerne, men vil vælte al Ting over paa Staten, vælter han det over paa de Skatter, som Smaafolk betale. Saa det forekommer mig, at fra hans Standpunkt, som sagt, er det en ganske mærkværdig Tesis, han hævder. Dermed skal jeg forlade det ærede Medlem for Odense.

Jeg kommer saa til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Ja, noget af det, han sagde, har jeg allerede talt om. Det ærede Medlem ser jo sort paa Fremtiden og venter en betydelig Nedgang i Statens Indtægter. Jeg skal ikke staa og spaa det modsatte. Jeg vil sige, at naar man ser, hvorledes Toldindtægterne ere indkomne i de sidste Aar, er der Holdepunkter baade for den lysere og den mørkere Betragtning. I de 11 Maaneder, der ere forløbne af indeværende Finansaar, ere Toldindtægterne stegne med ca. 2 Mill. Kr. mod de samme Maaneder i det foregaaende Finansaar. Det ser jo meget lyst ud. Hvis man skulde spørge: Hvornaar kom Krisen? maatte man vel sige, at den begyndte i November Maaned, maaske i Slutningen af Oktober Maaned, efter at den jo allerede havde givet forskellige Varselstegn forud. Ogsaa i de Maaneder, der ere forløbne siden den Tid, har der i det hele været Stigning, men en Undtagelse derfra er den sidste Maaned, Februar Maaned, som viste en ret betydelig Nedgang, uagtet den havde en Dag mere, end den plejer at have. Derfor siger jeg: Der kan være Holdepunkter for begge Betragtninger. De, der ønske at se lyst paa Sagen, kunne sige: De 11 Maaneder af indeværende Aar, deriblandt ogsaa de 4—5 Krisemaaneder, vi have haft, have i Virkeligheden vist et godt Resultat af Toldindtægterne. De, der ynde at se sort paa Sagen, kunne sige: Krisen viste sig først i Februar Maaned med en ganske betydelig Nedgang i Toldindtægterne, og vi ville faa at se, at den vil fortsætte sig i de kommende Maaneder. Jeg tør ikke afgøre, hvem der faar Ret. At vi ikke vedblivende ville have en Stigning som den, vi have haft de sidste Aar, kan der neppe være nogen Tvivl om.

Hvad det ærede Medlem bemærkede angaaende min Holdning til Ændringsforslagene ved tredie Behandling, har jeg allerede udtalt mig om.

Det ærede Medlem gik derefter over til at tale om vor økonomiske Situation i det hele og om Krisen herhjemme. Ja, det er jo ganske naturligt, at man kommer til at tale om dette ogsaa ved en Lej-